

Ha egyszer már megszülettünk, miért is van szükségünk időnként újjászületnünk? Ugye fizikailag egy elképzeltetlen feladat volna, ellenben lelkünkben akárhányszor megismételhető mindez. Újjá kell születnünk időről időre, mert hajlamosak vagyunk elhítni magunkkal, hogy az alapvető vallási és erkölcsi normák ismerete és betartása elegendő számunkra a világ dolgaiban való boldoguláshoz. Időről időre meg kell újítani a keresztség és bérmálás szentségét magunkban, el kell mélyíteni azt a tudatot önmagamban, hogy a bocsánat kapuja folyamatosan nyitva áll előttem. Jelképesen nemrég tárta ki Ferenc Pápa is az irgalmasság kapuját mindenki számára. Élni kell a lehetőségekkel, szembe kell tudni nézni önmagammal, múltammal, hiányosságaimmal és bűnimmal.

Magammal foglalkozni óriási feladat, melyhez nyitottság, őszinteség, alázat, és nem kevés idő szükségeltetik rohanó világunkban. Megvan-e a szándék bennem a lélekben való megújuláshoz, újjászületéshez? Tudom-e biztosítani magam számára azt a „luxust”, hogy időt és figyelmet szenteljek testem és egészségem karbantartása mellett lelkem számára is? Egy lelkigyakorlat, vagy lelkivezetés kiváló segítség a lelkem megújításában, hitem megerősítésében; keresem és meg is találok ezeket a lehetőségeket?

Németh László, Sopron